

L'Olivar

Montserrat Tenas Busquets

Avis legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/es/legalcode.ca>.

INDEX

Situació geogràfica	3
Context històrico-arqueològic	4
Descobriment del jaciment	6
Actuació arqueològica	8
Conclusions	10
Bibliografia	13
Apèndix 1: Inventari del material arqueològic	15
- Sistema de classificació	16
- U.E. 1	18
- U.E. 2	18
- U.E. 3	18
Apèndix 2: Plànols de localització del jaciment	22
Apèndix 3: Planimetria	26
Apèndix 4: Làmines de material arqueològic	29
Apèndix 5: Fotografia	34

SITUACIO GEOGRAFICA

El jaciment romà de l'Olivar es localitza al terme de Corró d'Avall, al municipi de les Franqueses del Vallès (Vallès Oriental), en una finca agrícola dedicada al conreu de cereals anomenada l'Olivar. L'esmentada finca és propietat de J.Fustergordi.

Les seves coordenades geogràfiques, segons el Mapa General, Serie L, Escala 1:50.000 del Servicio Geográfico del Ejército, full 37-15 (393) són 2°, 18' i 10" de longitud Est i 41°, 37' i 27" de latitud Nord (veieu mapa 1). La seva altitud respecte el nivell del mar és de 200 m.

L'accés es realitza per la carretera N-152, al punt quilomètric 31. Des d'aquí, hom pren l'Avinguda de l'Ajuntament fins arribar al trencament amb el camí rural anomenat camí de can Mariano. Seguidament, i a l'alçada del camí del Cementiri, es pren el camí que aconduïx al turó de les Mentides. El jaciment se situa en el marge esquerre d'aquest camí, llindant amb la parcel·la núm. 73 del mapa del catastre municipal (veieu mapes 2 i 3).

Geològicament està emplaçat a la vall de la riera de Corró o riera de Carbonell, la qual desguassa al riu Congost (en el mateix terme municipal), conformant un territori força planer dedicat tradicionalment a l'agricultura.

CONTEXT HISTORICO-ARQUEOLÒGIC

L'actual municipi de les Franqueses del Vallès, format per les parròquies de Santa Maria de Llerona, Sant Mamert de Corró d'Amunt, Santa Eulàlia de Corró d'Avall i Santa Coloma de Marata, fou densament poblat en l'antiguetat.

El coneixement d'aquest poblament, com el de tot el Vallès Oriental, es va iniciar amb la tasca de prospecció arqueològica que van dur a terme, dels anys 40 ençà, els membres fundadors de l'actual Àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers (J.Estrada, P.Font i E.Ramon entre altres). Mercès a aquesta tasca, que va ser publicada l'any 1967 (Estrada, 1967), fou possible resseguir l'evolució històrica de les diferents comunitats que van viure a la comarca des dels inicis de la prehistòria fins el final de l'ocupació romana.

Pel que fa al municipi que ens ocupa, els testimonis arqueològics més antics pertanyen a les etapes finals de la prehistòria (bronze mig i recent) i corresponen a dos conjunts de sitges aïllades situats a la plaça de l'antiga església de Santa Eulàlia (Corró d'Avall) i a Cal Forcaire (Llerona).

A partir de l'època ibèrica es documenta una ocupació més intensiva que culmina en el període íbero-romà, moment en el qual el territori que ocupa l'actual municipi fou l'eix d'un centre emissor de moneda (l'anomenada seca de *Lauro*) la demarcació del qual abraçava la part nord-oriental del Vallès Oriental (Estrada 1967:144-152 i Estrada 1990). D'aquest període s'han documentat un total de cinc jaciments, quatre dels quals (ca l'Antoja, can Rovira del Villar i turó de ca l'Aimeric a Llerona, can Monells a Corró d'Amunt) es conegueren arrel de la prospecció

esmentada anteriorment, mentre que el darrer (ca l'Ollé, a Corró d'Avall) fou objecte d'una excavació arqueològica d'urgència el juliol de 1989 (Pérez, Tenas, Orri, Lázaro i Vila, 1990). Cal destacar que la situació d'aquest jaciment és molt propera a l'Olivar.

De l'època romana, i també arrel de la prospecció realitzada pels membres fundadors de l'Àrea d'Arqueologia, es coneixen un total de 25 jaciments: tres vil·les romano-republicanes del segle II a C (can Santa Digna i ca l'Aimeric a Llerona i la bòbila Ramoneda a Corró d'Avall), dues vil·les del segle I a C (can Bertran a Corró d'Amunt i mas Sabater a Marata) i vint establiments de l'època imperial, sis dels quals han pogut ser identificats com vil·les (can Cot a Corró d'Amunt, cal Gavatx a Corró d'Avall, església parroquial de Santa Maria, can Santa Digna I, can Guilla i Avellaners de can Parets a Llerona) i catorze com establiments indeterminables (la Sagrera, can Martinet i can Viure a Corró d'Amunt, la Sagrera i la bòbila Pau Bonet a Corró d'Avall, ca l'Aimeric I, can Grau Gros, can Gorcs, el turó de les Mentides, can Riambau, can Tries, cal Forcaire, can Marges a Llerona, i l'església parroquial de Marata).

DESCOBRIMENT DEL JACIMENT

El jaciment romà de l'Olivar va ser descobert el mes d'abril d'enguany en el decurs d'una sortida arqueològica que van realitzar alguns membres de l'Àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers (E.Ramon, P.Font, J.Orri i M.Tenas) al municipi de les Franqueses del Vallès.

La troballa es va efectuar en observar els marges recentment ampliat d'un camí rural que, venint del camí del Cementiri aconduïx al turó de les Mentides passant per l'anomenada plaça de les Bruixes, al terme de Corró d'Avall. L'ampliació del camí havia posat al descobert una alineació de 1,60 m de tègules romanes que havia estat seccionada longitudinalment per la màquina. La disposició de les tègules, llur proporció, així com l'existència d'un os seccionat dipositat entre les tègules, van fer pensar que es tractava d'un enterrament en tègula .

Al llarg del marge, i en el mateix estrat que contenia l'esmentada alineació, s'observaven restes disperses de tègules, ceràmica i terracuita. Aquestes restes presentaven una concentració important a 12 m de la possible tomba, en un baixador del camp on se situa el jaciment.

Els autors de la descoberta van comunicar l'existència del jaciment al Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya. Araceli Martín, arqueòloga dels SS.TT. d'aquesta comarca, després de visitar el jaciment, va decidir d'emprendre una excavació d'urgència per tal de recuperar i documentar les restes descobertes, ja que la seva situació en un marge obert feia témer per la seva desaparició.

L'arqueòloga territorial va donar-ne notícia a l'ajuntament del municipi, el qual ja havia demostrat la seva predisposició favorable a

aquesta mena de tasques finançant l'excavació de l'església romànica de Corró d'Avall (gener-abril 1989) i comunicant al Museu de Granollers l'espoli de la sitja 1 del jaciment ibèric de ca l'Ollé, també al terme de Corró d'Avall (juliol de 1989). En aquest cas, l'aportació de l'ajuntament va consistir a la col.laboració de la brigada municipal en les tasques de descobriment de les restes. Així mateix, va assumir la reconstrucció del marge un cop finalitzada l'excavació.

La direcció tècnica de la intervenció va ser encarregada a Montserrat Tenas, membre de l'Àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers. És de destacar la col.laboració desinteressada d'Emili Ramon, autor del descobriment, la d'Isabel Oliveras, arqueòloga i també membre de l'Àrea d'Arqueologia i la de la família Garriga, que, a més, va oferir un magatzem per guardar les eines i el material excavat durant el temps que fos necessari.

L'excavació es va dur a terme des del 23 d'abril fins el 5 de maig d'enguany. Unicament es va excavar l'alineació de tègules. Les restes que es concentraven al baixador no es van excavar perquè el propietari del camp va sol.licitar que s'esperés a que hagués segat la collita, el mes de juliol.

ACTUACIO ARQUEOLOGICA

L'actuació arqueològica es va centrar en la delimitació i el descobriment de l'alineació de tègules que l'eixamplament del camí havia posat al descobert. Amb aquesta finalitat es va procedir a obrir una cata de 2,40 m X 2 m per tal d'abraçar la longitud total de l'alineació. La potència total excavada fou de 1,30 m. Els primers 80 cm (UE 1 i UE 2) que cobrien l'estrat romà es van rebaixar a pic i pala, a causa de la quasi total inexistència de material arqueològic. Els 50 cm restants (UE 3) van oferir abundants restes arqueològiques. La relació d'unitats estratigràfiques constatades va ser la següent:

Unitat Estratigràfica 1:

Definició: estrat de terra argilosa, aterrossada.

Color: marró clar.

Cotes: + 2 (mínima), - 27, 5 (màxima)

Components geològics: pedres 2 cm, molt escasses.

Components artificials: fragments esporàdics de ceràmica vidrada.

Interpretació: terra de conreu.

Unitat Estratigràfica 2:

Definició: estrat de terra de característiques molt semblants a l'anterior, però més compactada i humida.

Color: marró clar.

Cotes: - 27,5 (mínima), - 85 (màxima).

Components geològics: pedres 2 cm, molt escasses.

Components artificials: ceràmica ibèrica, romana i actual.

Interpretació: estrat de terra d'aportació natural i artificial (hi ha notícies de que fins els anys 50-60 aquest terreny tenia molt més pendent i es treballava amb terrasses; vers els anys 60 va ser aplanat

per permetre el conreu del cereal.

Unitat estratigràfica 3:

Definició: estrat de terra argilosa, fina i solta que conté l'alineació de tègules.

Color: marró fosc.

Cotes: - 85 (mínima), -126 (màxima)

Components orgànics: ossos de diferents espècies animals, carbons vegetals. (Es van recollir mostres per tal de poder flotar-les i determinar la possible existència de restes paleocarpològiques que ens informin sobre les espècies que es dedicaven al conreu i les que formaven part de l'entorn immediat de l'assentament.

Components artificials: tègules, ceràmica, metall, vidre.

Interpretació: abocador d'un establiment romà proper.

Unitat estratigràfica 4:

Definició: estrat de terra natural on descansa l'estrat arqueològic. No ha estat excavat.

Color: marró clar.

Cotes: - 1,26 (mínima), màxima per determinar.

CONCLUSIONS

Si bé, tal com hem esmentat a l'inici d'aquesta memòria, l'aspecte que oferiria el jaciment en el moment del seu descobriment era el d'una tomba de tègules, l'anàlisi del material arqueològic excavat permet afirmar que es tractava d'un abocador que denota la proximitat d'un establiment romà.

La diversitat de funcions indicades pel material conservat en aquest abocador permet formular la hipòtesi de que l'assentament responsable de les restes constatades era una vil·la on es realitzaven les activitats quotidianes pròpies d'aquesta mena d'establiments. Els recipients de ceràmica a mà i de ceràmica comú romana indiquen la realització d'activitats culinàries, denotades també per l'existència de les restes d'alimentació -ossos de diverses espècies-. Els fragments d'àmfora itàlica i local ens informen sobre l'emmagatzement de productes alimentaris. La presència de la vaixel·la fina de taula -ceràmica sigil·lata hispànica i paleocristiana- i de recipients de vidre indica un determinat nivell de luxe. Les restes d'escòria metàl·lica indiquen la realització d'altres activitats que mostren l'autosuficiència de l'establiment, com per exemple, la fosa (i possiblement també la forja) de metalls.

Pel que fa a la cronologia de l'abocador, i conseqüentment, de la possible vil·la que el va originar, l'anàlisi del material ceràmic datable indica un moment cronològic homogeni que se situaria a l'entorn del segle IV de C. Tal com es pot observar a l'inventari de la Unitat Estratigràfica 3, aquesta aproximació cronològica ha estat possible gràcies a la presència dels ítems ceràmics següents:

- un fragment de Terra Sigil·lata Hispànica decorat amb una roseta que Mezquiriz classifica com 9.13 -14 i relaciona amb una forma 37 tardana. Segons aquest mateix autor, aquesta forma es va utilitzar des de

finals del segle III de C (en concret des del 250-275) fins a finals del segle IV.

- un fragment de morter amb visera de ceràmica comú romana, que M.Vegas, en la seva classificació de la ceràmica comú, identifica amb el tipus 7 i situa entre els segles III i IV de C.

- un plat de ceràmica comú romana que imita la forma 61 de Terra Sigil.lata Clara D (segons Hayes) i que Vegas identifica amb el tipus 20. Pel seu paral·lelisme amb aquesta forma de TSCD, la utilització del plat se situa en ple segle IV de C.

- un fragment de Terra Sigil.lata Paleocristiana, de cuita reductora i vernís amarronat, amb la típica decoració de palmetes i cercles. Segons Beltran, aquest tipus de sigil.lata es va començar a produir a partir del segle IV de C.

Així doncs, l'establiment de l'Olivar, situat cronològicament al segle IV de C, coincideix (segons la prospecció efectuada pels membres fundadors de l'Àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers) amb l'etapa de màxim poblament de la història antiga del municipi. Tal com esmentàvem anteriorment, enfront les tres vil·les romano-republicanes i les dues del segle I de C, es van documentar un total de vint establiments de l'època imperial, que ara augmenten a vint-i-un. Cal destacar que d'aquests vint-i-un establiments, el de l'Olivar és l'únic que ha estat objecte d'una intervenció arqueològica, tot i que puntual i d'urgència. D'aquí l'interès de continuar les excavacions el mes de juliol d'enguany, quan el propietari hagi segat el camp.

D'altra banda, ens agradaria remarcar la necessitat d'actualitzar l'existència dels jaciments documentats en l'esmentada prospecció, ja que

el creixement urbà i industrial que ha experimentat el municipi des dels anys 60 ençà podria haver disminuït el seu nombre. Tal com destacàvem en l'informe de l'excavació de l'església de Santa Eulàlia (Corró d'Avall) caldria aprofitar la bona predisposició de l'ajuntament d'aquest municipi per tal d'arribar a un acord per vetllar la conservació dels jaciments constatats.

BIBLIOGRAFIA

Beltrán, Lloris, M., Cerámica romana. Tipología y clasificación.
Libros Pórtico.

Estrada, J., 1950, "El turó de les Mentides (Llerona)" (Ficha arqueológica núm.20)
a: Boletín de la Agrupación Excursionista de Granollers núm. 44

Estrada, J., 1955, Síntesis arqueológica de Granollers y sus alrededores.
Granollers, Publicaciones del Museo de Granollers.

Estrada, J., i Villaronga, L., 1967, La "Lauro" monetal y el hallazgo de Cànoves (Barcelona)
Barcelona, Diputación Provincial de Barcelona, Instituto de Prehistoria y Arqueología, Monografías, XXVIII.

Hayes, J.W., 1972, Late Roman Pottery. A catalogue of Roman Fine Wares.
London, The British School at Rome.

Mezquiriz de Catalán, M.A., 1961, Terra Sigillata Hispánica.
Valencia, The William L.Bryant Foundation, Monografías sobre Cerámicas Hispánicas, 1.

Pérez, Tenas, Lázaro, Orri i Vila, 1990, "El jaciment ibèric de ca l'Ollé: Una nova aportació al coneixement de l'època ibèrica al Vallès Oriental"
a: Lauro, Revista del Museu de Granollers, núm.1 (en premsa).

Vegas, M., 1973, Cerámica común romana del Mediterráneo Occidental.
Universidad de Barcelona, Instituto de Arqueología y Prehistoria,
Publicaciones Eventuales nº 22.

APENDIX 1: INVENTARI DEL MATERIAL ARQUEOLOGIC

SISTEMA DE CLASSIFICACIO DEL MATERIAL ARQUEOLOGIC

El material que va proporcionar l'excavació ha estat classificat per unitats estratigràfiques, i, dins d'aquestes, segons els diferents tipus de material arqueològic existents en cada unitat: C=ceràmica, M=metalls, O=ossos, V=vidre, etc.

En el siglat de cada peça es contemplen, per ordre, els camps següents:

- la denominació del jaciment
- la campanya d'excavació
- la unitat estratigràfica
- el material arqueològic

el número d'inventari de la peça en qüestió (en cada unitat, cada tipus de material es numera de l'1 a l'infinit).

Així, el siglat O.90.3.C.1 voldria dir: l'Olivar, campanya d'excavació de 1990, unitat estratigràfica 3, material ceràmic, peça inventariada amb el número 1.

Seguint amb aquest mateix sistema, en l'inventari es contemplen els camps següents:

- Item (I) o tipus de material (C=ceràmica, M=metalls, etc)
- Número d'inventari (N)
- Número de fragments d'aquell mateix tipus de material que reben el mateix número d'inventari (F)
- Tipus: la denominació que ha rebut la peça inventariada segons les tipologies establertes (per exemple, en el cas de la ceràmica: comú romana, sigil.lata, etc).
- Forma: la forma del fragment conservat (vora, coll, cos, base, nansa, etc) i, si es pot determinar, la forma global de la peça en qüestió (morter, olla, plat, etc).
- Cronologia: la informació cronològica que ofereix la peça

inventariada.

- Làmina: el número de dibuix que correspon a la peça inventariada.

Som conscients que, per tal de facilitar la seva informatització, aquest sistema de classificació podria ser objecte d'una estructuració força més estricta. Caldria precisar les diferents possibilitats que es contemplen en cada camp i assignar-los-hi una denominació pre-establerta i definitiva. Però la urgència d'aquest treball, unida a la manca -temporal- d'un programa informàtic adequat, ens ha fet optar per un sistema de classificació lògica que ofereixi una descripció acceptable de les peces i capti la informació funcional i cronològica que contenen.

INVENTARI DEL MATERIAL ARQUEOLÒGIC

Unitat estratigràfica 1

Material ceràmic

<i>I</i>	<i>N</i>	<i>F</i>	<i>Tipus</i>	<i>Forma</i>	<i>Cron.</i>	<i>Làm.</i>
C	1	1	Ceràmica vidrada marró	Fragment informe	S.XX	-
C	2	1	Ceràmica vidrada verda	Fragment informe	S.XX	-
C	3	1	Ceràmica torn cuita ox.	Fragment informe	S.XX	-

Metall

M	1	1	Escoria metall			-
---	---	---	----------------	--	--	---

Unitat estratigràfica 2

Material ceràmic

<i>I</i>	<i>N</i>	<i>F</i>	<i>Tipus</i>	<i>Forma</i>	<i>Cron.</i>	<i>Làm.</i>
C	1	1	T.Sigil.lata Sudgàl.lica	Fragment informe	S.I-III de C	-
C	2	4	Comú ibèrica	Fragments informes	època ibèrica	-
C	3	11	Comú romana	Fragments informes	època romana	-
C	4	1	A mà	Vora, forma indet.,cuita ox., sense acabat.	-	-
C	5	9	A mà	Fragments informes, cuita ox., sense acabat.	-	-
C	6	6	A mà	Fragments informes, cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C	7	9	Àmfora	Fragments informes.	-	-

Unitat estratigràfica 3

Material constructiu:

La major part del material arqueològic que conformava l'abocador era material constructiu, en concret, tègules romanes (principalment), alguns

maons i alguns còdols. Aquest material, un cop excavat, va ser retornat al seu lloc de procedència. Es va repartir uniformement sobre el darrer estrat constatat (UE 4) i es va cobrir amb un plàstic negre per tal de diferenciar-lo de la resta del marge reconstruït i facilitar la tasca de redescobriments en el cas d'una futura excavació. Això no obstant, totes les tègules van ser comptabilitzades i pesades per obtenir una mesura aproximada de la potència de l'estrat on s'ubicaven (UE 3) i contribuir al coneixement de la importància de l'establiment romà responsable de l'abocador.

	FRAGMENTS	PES
TEGULA PLANA	118	74,08 Kg
IMBREX	87	15,85 Kg
FRAG.INFORMES	337	96,62 Kg

Total	542	186,55 Kg

Material ceràmic

<i>I N F</i>	<i>Tipus</i>	<i>Forma</i>	<i>Cron.</i>	<i>Làm.</i>
C 1 1	T.S.Hispànica	Informe, decoració de roseta tipus 9.13 -14 de Mezquiriz.	S.III-IV de C	1
C 2 1	Comú	Morter amb visera, tipus 7d de Vegas	S.III-IV de C	2
C 3 1	Comú	Plat o pàtera, tipus 20.3 de Vegas, imitació T.S.Clara, forma 61 Hayes.	S.IV de C	3
C 4 1	Comú	"	"	-
C 5 1	Comú	"	"	-

C 6 1	Comú	Olla tipus 1 de Vegas.	-	4
C 7 1	Comú	Olla tipus indeterminat.	-	-
C 8 1	Comú	Gerra tipus indeterminat.	-	-
C 9 1	Comú	Vora, forma i tipus indeterminats.	-	-
C 10 1	Comú	Base, forma i tipus indeterminats.	-	-
C 11 23	Comú	Fragments informes.	-	-
C 12 4	Comú	Fragments informes (cocció reduïda)	-	-
C 13 1	T.S.Paleocrist.	Fragment informe,decoració palmetes S.IV de C. tipus de Mezquiriz.	-	5
C 14 6	Àmfora	Itàlica, fragments informes.	-	-
C 15 1	Àmfora	Tap, tipus indeterminat.	-	-
C 16 1	Àmfora	Arrancament nansa, tipus indet.	-	-
C 17 6	Àmfora	Frag.informes, tipus indeterminat.	-	-
C 18 13	Àmfora	"	-	-
C 19 1	A mà	Olla vora entrant, cuita mixta, acabat allisat.	-	6
C 20 1	A mà	Olla vora entrant, cuita mixta, acabat allisat.	-	-
C 21 1	A mà	Olla vora exvasada, cuita reductora, acabat allisat.	-	7
C 22 1	A mà	Vora, forma indet., cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C 23 1	A mà	Base, forma indet., cuita mixta, acabat allisat.	-	-
C 24 1	A mà	Base, forma indet., cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C 25 1	A mà	Base,forma indet., cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C 26 1	A mà	Vora, forma indet.,cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C 27 1	A mà	Vora, forma indet., cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C 28 1	A mà	Vora, forma indet., cuita mixta, acabat allisat.	-	-
C 29 1	A mà	Vora, forma indet., cuita mixta, acabat allisat.	-	-
C 30 1	A mà	Vora, forma indet., cuita oxidant, sense acabat.	-	-

C 31 16 A mà	Fragments informes, cuita mixta, acabat allisat.	-	-
C 32 14 A mà	Fragments informes, cuita reductora, acabat allisat.	-	-
C 33 3 A mà	Fragments informes, cuita oxidant, acabat allisat.	-	-

Metalls

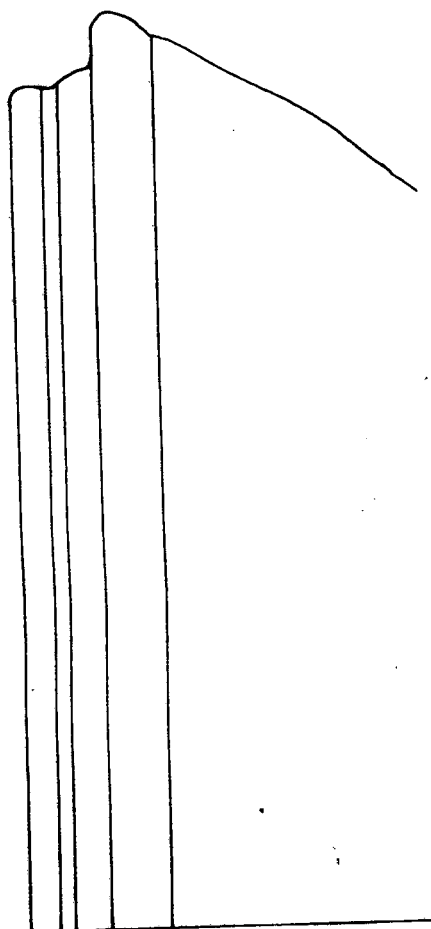
M 1 1 Bronze	Làmina	-	8
M 2 2 Bronze	Fragments informes	-	-
M 3 1 Ferro	Clau	-	9
M 4 1 Ferro	Clau	-	10
M 5 1 Ferro	Clau	-	-
M 6 1 Ferro	Clau	-	-
M 7 1 Ferro	Clau	-	-
M 8 1 Ferro	Clau	-	11
M 9 16 Escòria metall		-	-

Vidre

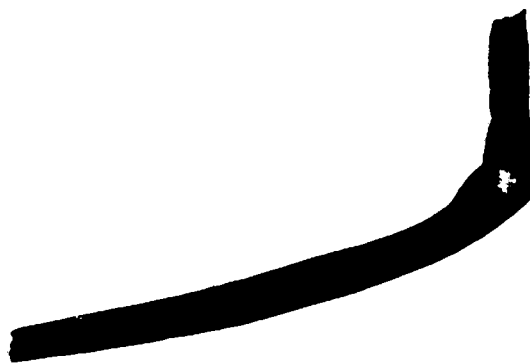
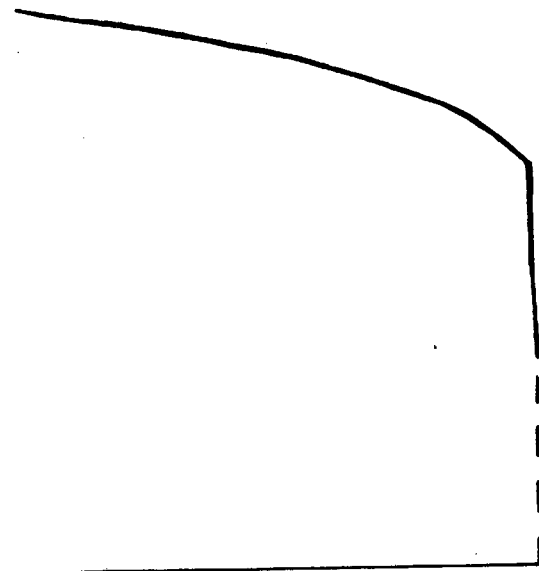
V 1 22 Vidre	Fragments informes	-	-
V 2 1 Vidre	Base recipient indet.	-	-

Material ossi

El material ossi es troba en aquests moments en curs d'estudi. El biòleg A. Arrizabalaga, en una anàlisi preliminar, va constatar l'existència de tres espècies principals: el xai (*ovis aries*), l'ase (*Equus asinus*) i la cabra (*capra*). L'anàlisi exhaustiva permetrà determinar quins animals es van destinar a l'alimentació i quins altres a les tasques de conreu i de transport.

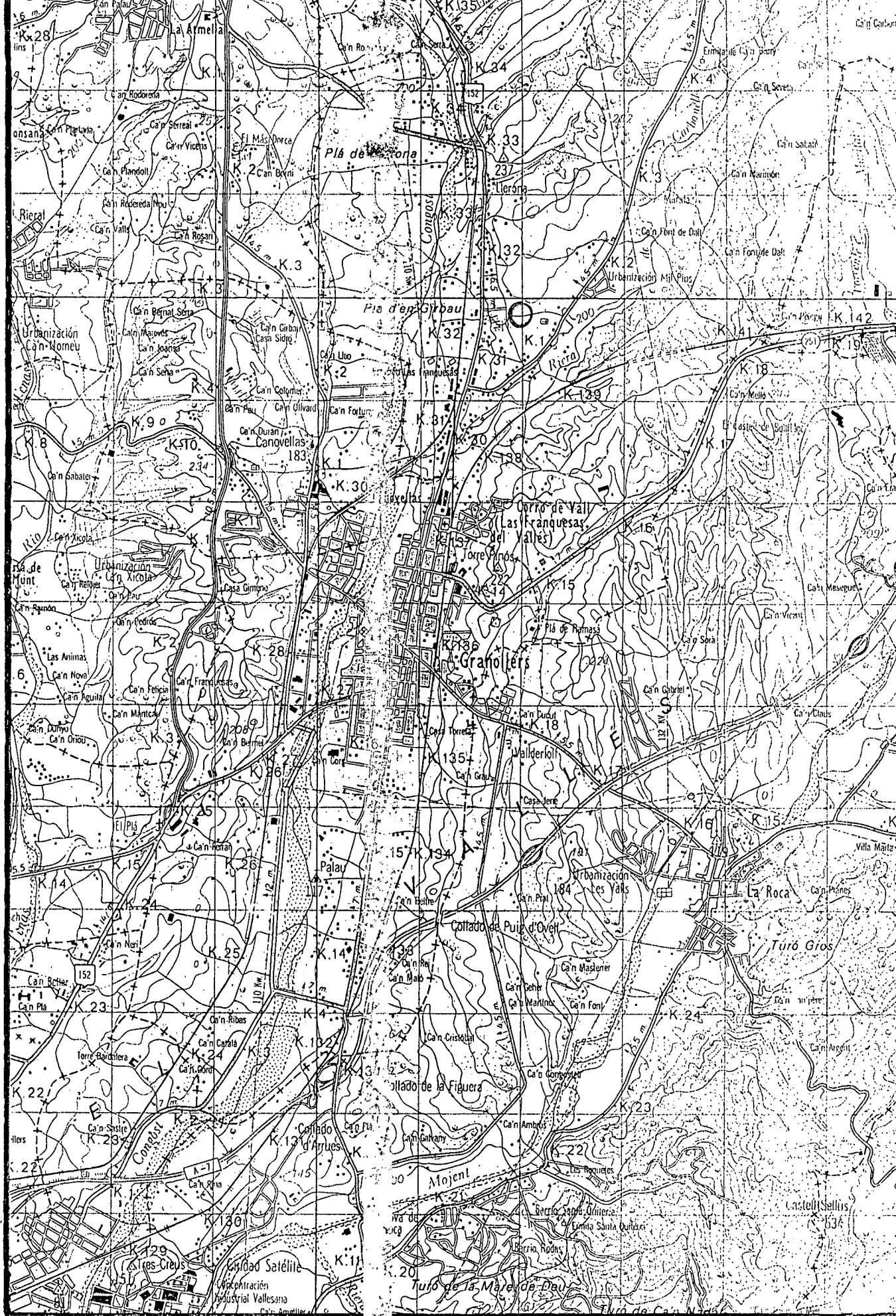

0.90.3.C.2

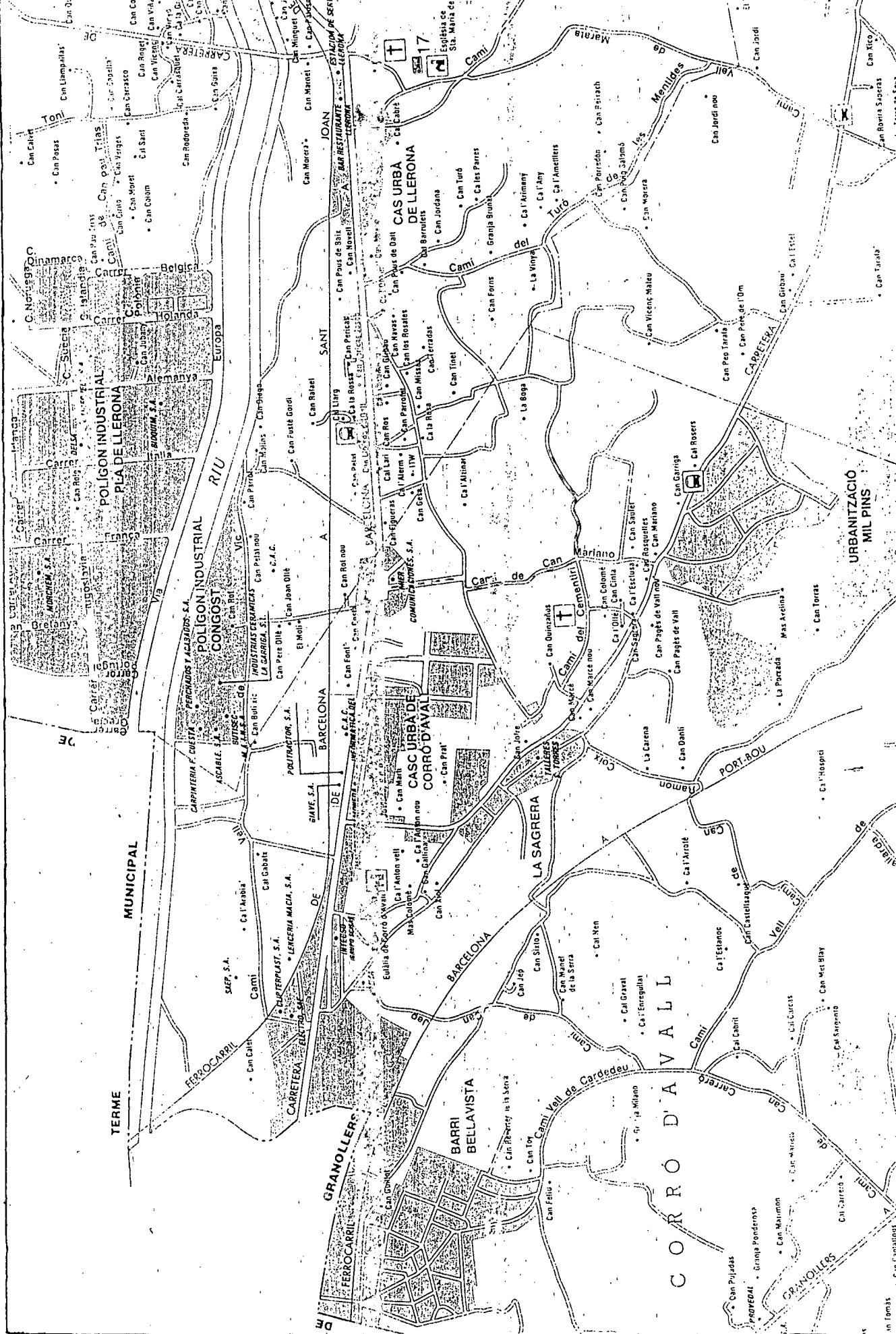

0.90.3.C.6

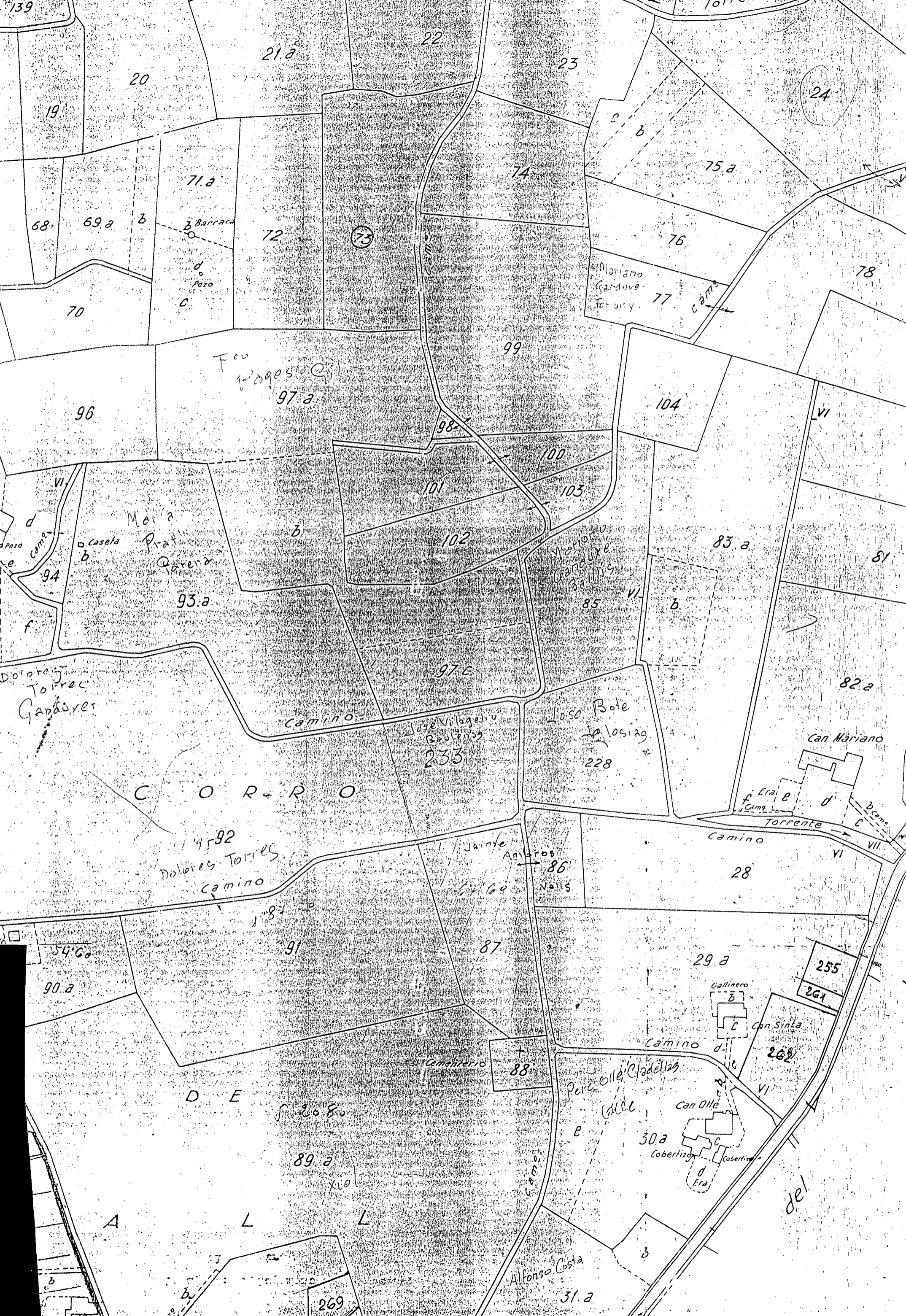
APENDIX 2: PLANOLS DE LOCALITZACIO DEL JACIMENT

Mapa I: Emplaçament del jaciment.
 Mapa Gral. del Servei Geogràfic de l'Exèrcit.

Mapa II: Accés al jaciment.
 Plànol urbà de les Franqueses del Vallès.

139

19

20

21.a

22

23

24

71.a

74

75.a

68

69.a

b

72

73

76

78

70

77

Foo
Pozos Gil
97.a

99

104

96

97.a

98

100

101

103

102

83.a

81

Maria Prat
Qarera

93.a

Mariano
Garduñe
Bañis

85

b

Dolores
Torres
Garduñer

Camino

Jose Villegas
Bouleng
233

Jose Bote
de losiag
228

82.a

Can Mariano

C O R R O

114592
Dolores Torres
Camino

Jaime Amoros
2160

86

Valls

Camino

28

Torrente

VI

VII

54.60

90.a

91

87

29.a

255

264

D E

2080

89.a

XI

Gallinero

Can Senta

Camino

262

Lementerio

88

Pere Olle Cladellas

Can Olle

30.a

Cobertizo

Cobertizo

Era

A

L

L

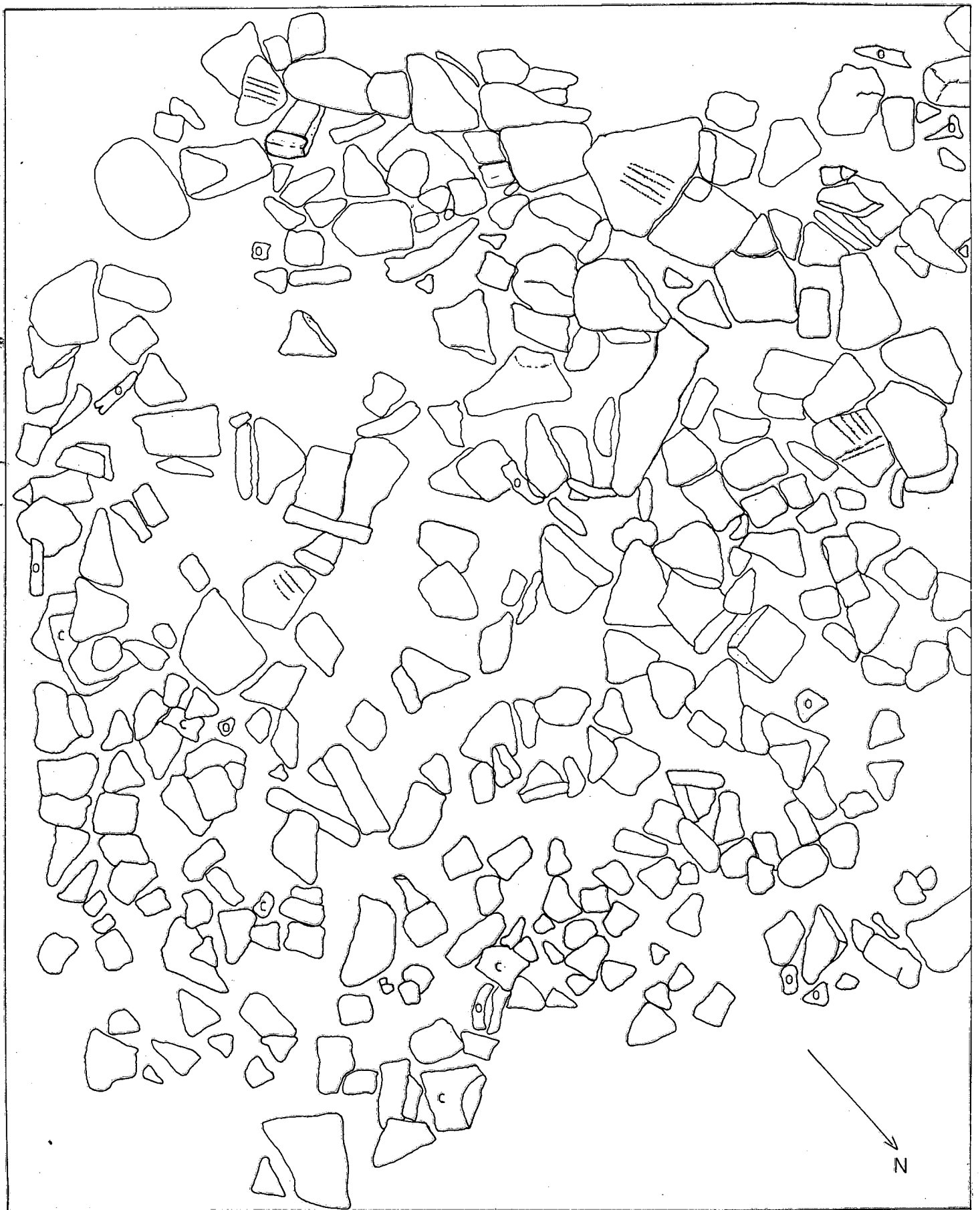
Alfonso Costa

31.a

del

269

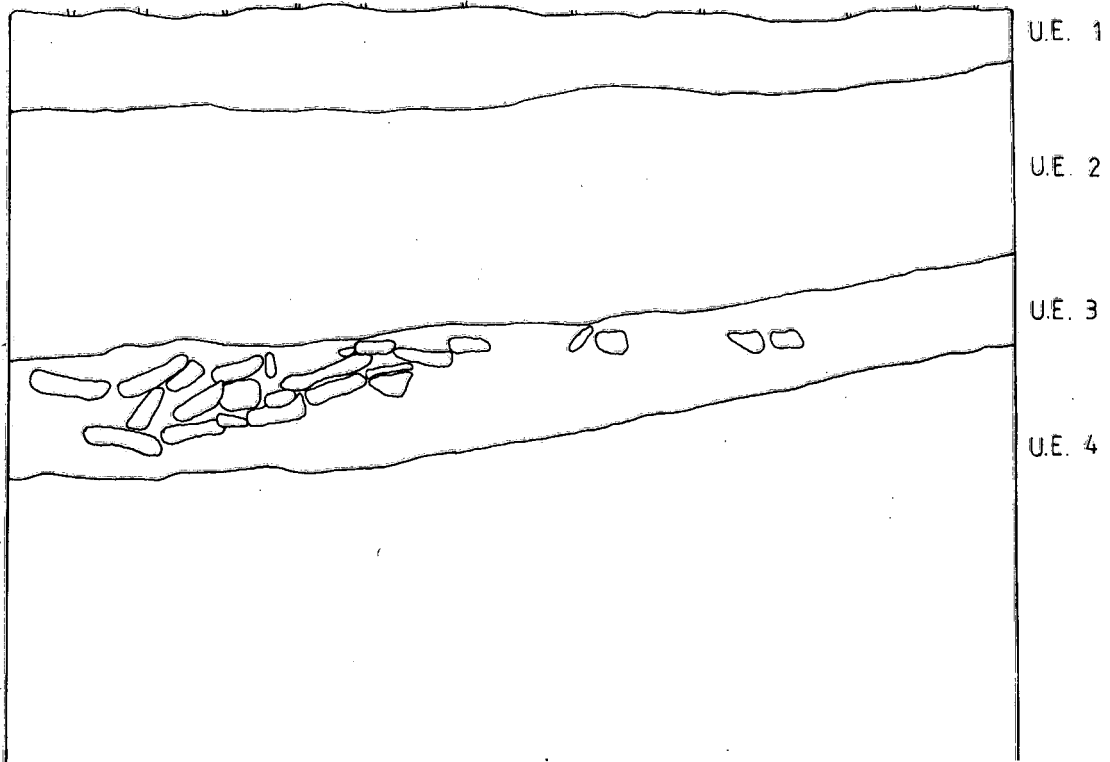
APENDIX 3: PLANIMETRIA

- o. os
- c. ceràmica

Escala 1:10

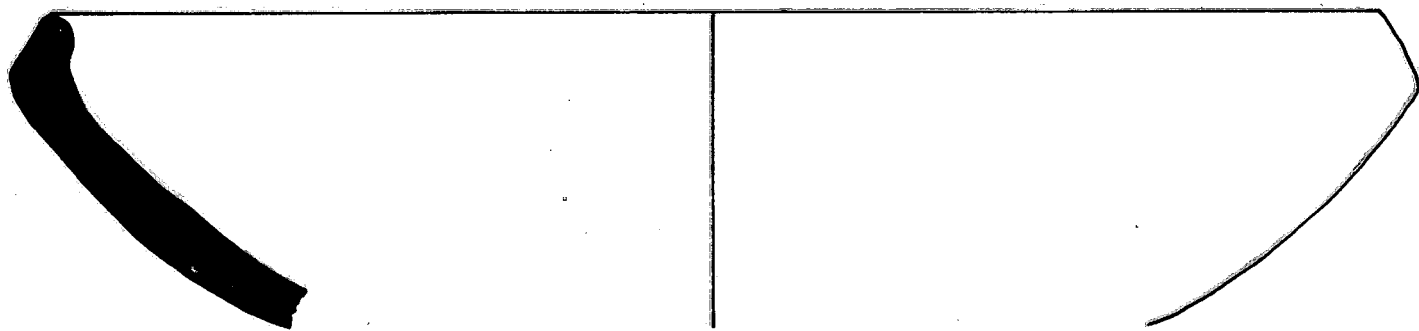
L' OLIVAR. ESTRATIGRAFIA

Escala 1:20

L'Olivar (Les Franqueses del Vallès, Vallès Oriental)

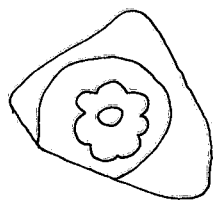
APENDIX 3: LAMINES DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC

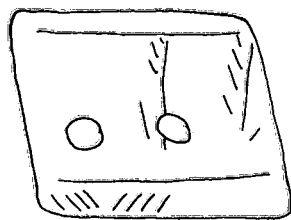
0.90.3.C.3

TERRA SIGILLATA

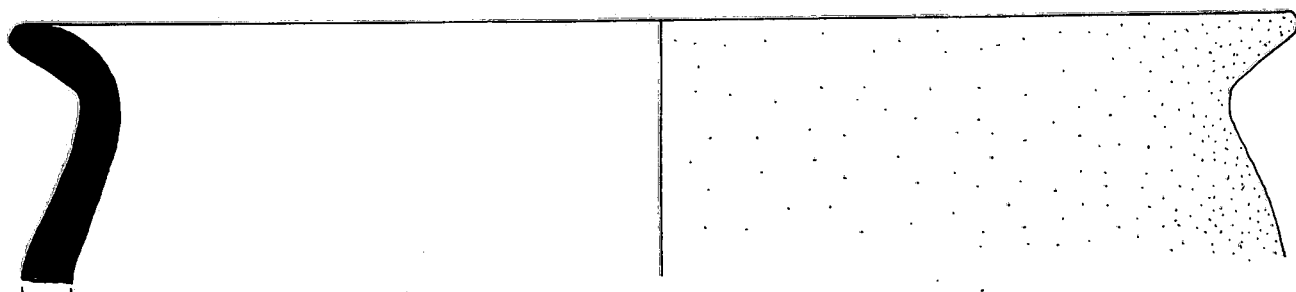
0.90.3.C.1

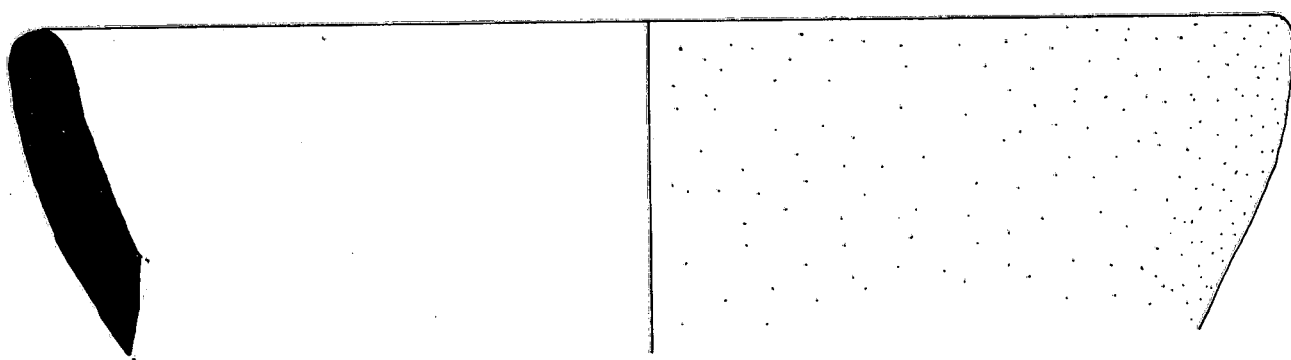
0.90.3.C.13

CERAMICA A MA

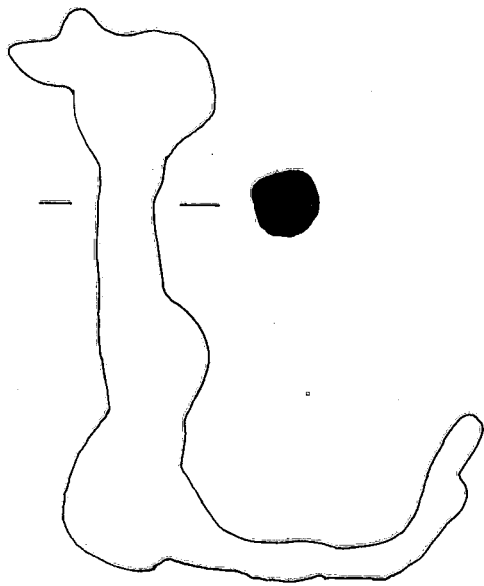

0.90.3.M.19

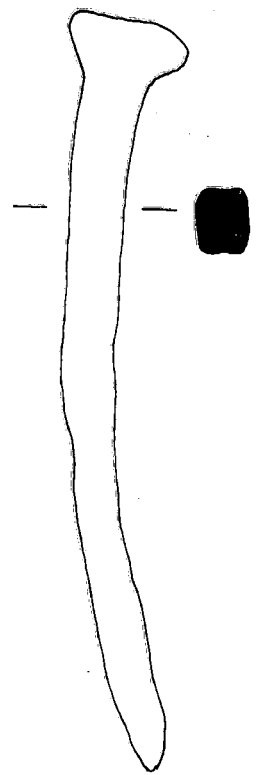

0.90.3.M.21

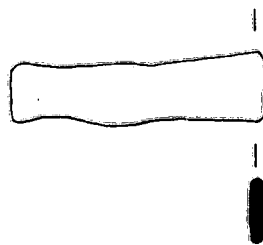
0.90.3.M.3

0.90.3.M.4.

0.90.3.M.8

0.90.3.M.1

L'Olivar (Les Franqueses del Vallès, Vallès Oriental)

APENDIX 5: FOTOGRAFIA

RELACIO DE FOTOGRAFIES:

1.- El jaciment de l'Olivar en el moment del seu descobriment.

2 i 3.- U E 3, primera capa de tègules.

4.- U E 3: Olla de ceràmica comú romana (O.90.3.C.6).

5.- U E 3: Clau de ferro (0.90.3.M.3).

6.- U E 3, segona capa de tègules.

7.- U E 3, tercera capa de tègules.

8.- Final U E 3.